

Nu, eu nu am votat PD. Dar alții, aproape 335 mii de oameni, au votat și nu toți dintre ei au făcut-o pentru „un pachet de hrișcă sau orez”, cum consideră simpatizanții „Acum”, scrie Nicolae Negru pe www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

Calitatea alegerilor a lăsat de droit

Da, calitatea alegerilor a lăsat de dorit ca niciodată, însă, după cum au constatat și observatorii internaționali, cetățeanul a avut, în general, libertatea să voteze concurentul preferat de el. Ne place sau nu, uneori acesta s-a nimerit să fie PD. Trebuie să avem curajul să-i recunoaștem și adversarului niște șanse, niște plusuri. Declarația lui Andrei Năstase precum că „frauda de la recente alegeri parlamentare este de magnitudinea fraudării puse la cale de comuniști, în 1946, când au preluat puterea în România și în alte state ocupate cu forța tancului” și că „acest moment sinistru va face parte din programa școlară pentru istoria țării noastre” dovedește a câta oară că limba sa vorbește fără a fi controlată de creier și fără opreliștea naturală pe care o asigură simțul măsurii. (E un mister pentru mine cum unii intelectuali sensibili din PAS, dar nu numai, se fac a nu vedea acest lucru, arătându-se seduși de fanfaronada jenantă, de elucubrațiile și platitudinile zornăitoare ale liderului PPDA.)

Votând cu „piciorul în groapă”

Există persoane care la 24 februarie au ales candidații PD în mod conștient, fără a fi constrânși de cineva, din motive care trebuie cunoscute și analizate fiindcă acestea ar putea fi valabile și pentru viitoarele scrutine. Și dacă „Acum” nu le va lua în calcul, îi va trata pe alegătorii PD cu aroganță, cum a făcut-o în aceste alegeri, va trebui să stea mult și bine în opoziție, până la adânci bătrâneți ale Maiei Sandu și ale lui Andrei Năstase.

1. În primul rând și-a făcut efectul, credem noi, majorarea pensiilor și salariilor, a plăților sociale pentru diferite categorii de cetățeni, tineri specialiști, familii cu copii mici etcetera. Aceasta poate părea neînsemnat unora dintre membrii și simpatizanții „Acum”, dar cei cu „un picior în groapă”

(expresia unei colege) ar putea să prețuiască. Astfel s-ar explica creșterea în sondaje, confirmată și de rezultatele alegerilor, dar și faptul că PD și-a îmbunătățit vizibil performanța electorală în Municipiul Chișinău, obținând peste 13 la sută din voturi. Cine i-ar acuza pe chișinăueni că s-au lăsat cumpărați?

„Cu fața spre drum"

2. Un efect asemănător în afara Chișinăului l-a avut programul „Drumuri bune", care a fost, fără îndoială, o găselniță. Sondajele sugerau că starea drumurilor este prima problemă care îi preocupă pe alegătorii din localitățile rurale. Se poate discuta despre modul de realizare, dar nu putem nega că unii cetățeni au apreciat faptul că guvernarea s-a întors în sfârșit „cu fața spre drum". Cunosc personal o familie care a votat cu PD, pentru că le-a fost pietruită ulicioara din sat, pe care, în perioada ploilor, o străbăteau cu greu în cizme, darămite cu mașina.

Influența primarilor

3. Influența primarilor este, de asemenea, un factor electoral deloc neglijabil, care nu va dispărea în următoarea perioadă. Dacă rezultatul PD pe municipiul Chișinău e de 13,37%, în suburbii, unde majoritatea primarilor aparțin PD, - e aproape de media națională, 22,79 %, ceea ce vorbește despre ponderea factorului administrativ mai mare în afara orașului, unde cetățenii sunt mult mai dependenți de administrațiile publice locale. Aderarea primarilor la partidul puterii, se știe, nu e un fenomen de azi. Să ne amintim cum, după 2010, primarii migrau spre unele partide din AIE. Dar nu s-a plâns nimeni că ar fi fost forțat să treacă, de exemplu, la PLDM. Astăzi există asemenea cazuri. Nu este exclus să fie uneori o justificare falsă, dar, în general, numărul enorm de primari care au trecut la PD semnaleză o problemă actuală de democrație și una mai veche de repartizare partizană a resurselor bugetare. „Grămadind" primarii în PD, liderul democrat își trădează adevărata atitudine față de pluralism.

Echipa PD vs. echipa „Acum"

4. Posibil, o parte nu chiar mare, dar deloc neglijabilă, din alegători au apreciat, așa cum o arătau și sondajele, guvernul PD, pe premierul Filip în special. Prin comparație, echipa „Acum" pare slabă. E remarcă unui sătean din afara Chișinăului, de la care cumpăram struguri. Din punctul nostru de vedere, relevanța funcțională a blocului „Acum" e salvată de câteva persoane

care reprezintă „societatea civilă”.

5. Este remarcabil și faptul că după 2016 forma specială, declarativă, a relațiilor cu România capătă un conținut mai adecvat, iar în relația cu Rusia Chișinăul a început să se adopte un comportament „suveran și independent”. Ultimul exemplu este rechemarea pentru o perioadă nedeterminată a ambasadorului R. Moldova în legătură cu deschiderea, la Moscova, a unei reprezentanțe a separatiștilor de la Tiraspol. În 2012, când Dmitri Medvedev l-a numit pe Rogozin reprezentant special în Transnistria (de facto, ambasador), Chișinăul a înghițit gălușca și n-a zis nimic.

6. Încercarea de a pune întreaga vină pentru dezastrul care a culminat cu furtul miliardului doar pe umerii PD, absolvindu-i pe ceilalți participanți la guvernare (unii chiar regăsindu-se în blocul „Acum”), era prea tendențioasă ca să fie acceptată de oamenii care gândesc. Până acum, nu s-a produs niciun document care să demonstreze că Plahotniuc este beneficiarul furtului miliardului, concluziile bazându-se doar pe deduceri și raționamente. S-a ajuns la un punct în care s-a simțit lipsa de dovezi, acestea fiind substituită cu o retorică și mai vehementă, cu reflecții și mai isterice, provocând lehamite. Lipsa de reacție din partea lui Plahotniuc e cealaltă parte a monedei: dacă tace, înseamnă că nu are ce spune în apărarea sa.

Superioritatea morală cotonogită

7. Superioritatea morală a blocului „Acum” a fost cotonogită prin dezvăluirile lui Dorin Chirtoacă privind participarea lui Andrei Năstase la privatizarea nu tocmai transparentă a companiei „Air-Moldova” în folosul nașului său. În loc să-i ceară explicații și, eventual, retragerea din cursa electorală a lui Andrei Năstase, Maia Sandu și colegii săi au procedat exact ca Plahotniuc și colegii săi: s-au prefăcut că nu s-a întâmplat nimic. Iar Năstase, în loc să verse lumină asupra faptelor sale, a preferat să toarne zoi în capul lui Chirtoacă. Puși să aleagă între un hoț mai mare și un hoț mai mic, mulți au preferat să nu meargă la vot.

În mod evident, tinerii nu l-au acceptat pe Năstase și Sandu drept „salvatori”, în absoluta majoritate ei nu s-au prezentat la secțiile de votare, iar în condițiile unei prezențe la vot de doar 49 la sută, blocul „Acum” nu avea cum să câștige peste 50 la sută din voturi, ca să guverneze de sine stătător. Astfel enormitatea, absurditatea, prostia invocării alegerilor din 1946, în România, capătă și o expresie matematică. E și un calcul al stupideniei jurământului de a nu face alianță cu nici o forță politică intrată în parlament.